

De KRO komt in het najaar met het opzienbarende tv-programma **Holy Shit!** Acteur en presentator Sebastiaan Labrie reist de wereld af op zoek naar exotische religieuze feesten. Daar doet hij mee aan de vreemdste rituelen. Confronterend, verbazingwekkend en soms pijnlijk. Maar grensverleggend? "Ik heb eigenlijk geen grenzen."

HOLY SHIT!

Door
Mark Reinds

In Singapore laat Sebastiaan haken in zijn rug planten, op de Filippijnen volgt hij een kruisiging, in Benin ondergaat hij voodoo-rituelen en in Japan gaat hij de strijd aan met 9000 mannen. Later in het jaar gaat hij nog op bedevaart in Spanje en loopt hij op hete kolen in Bulgarije. "Ik sta open voor alles. De kracht van het geloof fascineert me en de rituelen daarbij vind ik fantastisch. Als ik geen acteur was geworden, trok ik de wereld over als cultureel antropoloog. Zolang ik er maar geen blijvend letsel aan overhoud, doe ik mee. Door de rituelen zelf te ondergaan heb ik niet het gevoel dat ik grensverleggend bezig ben; ik heb eigenlijk geen grenzen. Zolang het maar respectvol blijft richting de desbetreffende gelovigen. Het mag niet de freakshow van Sebastiaan worden."

"Het mag niet de freakshow van Sebastiaan worden"

Hoewel hij zelf geen specifiek geloof aanhangt, is Sebastiaan ervan overtuigd dat er meer is tussen hemel en aarde. "Het kan toch niet zo zijn dat het gaat om een nog grotere auto in een nog grotere garage en een gigantisch lcd-scherm! Geloof is voor mij het onderscheid maken tussen goed en kwaad, in mijn wereld kies je voor de liefde."

Als een vis in het water

In Holy Shit! wil Sebastiaan niet op zoek gaan naar sensatie, hij wil begrip kweken voor geloof. "In een tijd van veel onrust tussen sommige wereldgodsdiensten probeer ik religie ontspannen te benaderen. We mogen er wel wat speelser mee omgaan. Geloof staat tegenwoordig in een kwaad daglicht, maar het is juist een prachtig iets waar je kracht uit kunt halen, uit alle geloven. Ik voel me met dit programma als een vis in het water."

Voor een hindoeïstische zuiveringsloop in Singapore liet hij haken met limoenen aan zijn rug hangen. "Ik maakte me wel zorgen dat ik me als een watje zou aanstellen voor de camera. We volgden een man die voor zijn geloof aan zelfkastijding doet. Hij droeg een kavadis, een houten stellige versierd met pauwenveren en bloemen, die met ijzeren pinnen aan zijn lichaam verankerd zat. Na

verloop van tijd voel je je dan lullig dat je zelf maar zeven piercings hebt." Na zes uur lopen met een kan melk op zijn hoofd was hij helemaal kapot. "De toeschouwers hielpen me er doorheen. Hoe bijzonder het ook was om eraan mee te doen, er helemaal in opgaan lukte me niet. Je bent toch bezig niemand te beledigen en daarbij ben je ook nog aan het werk. Midden in business Singapore snellen de zakenmannen in westerse pakken op drie meter afstand een eeuwenoude zuiveringsloop voorbij. Het contrast is bizar."

Voodoo

In Benin ging het er veel killer aan toe. "Ik verwachtte magie te ervaren, donkere krachten zoals je kent uit films." De realiteit was anders. "Dat je moet betalen voor het advies van een voodoo-priester is prima, ze hebben daar geen rooie cent. Maar het leek alsof het alleen om dat geld draaide. Voor de mensen daar werkt dit geloof, maar voor een buitenstaander is het primitief en ik voelde me uitgebuit. Het bleef dan ook bij een culturele ervaring, geen spirituele."

Het Japanse shintoïsme voelde daarentegen als een warm bad. "Ze eren daar hun wereld door er harmonieus in te staan. *To be in tune*, noem ik dat en daar kan ik mij prima in vinden." Sebastiaan deed mee aan de Hadaka Matsuri, een zuiveringsritueel waarbij alle remmen los gaan. "De omgangsregels, die in Japan nogal strikt zijn,

gooien ze even helemaal overboord." Met 9000 mannen probeerde hij van zijn zonden af te komen door de naakte man – Shin-otokoa – aan te raken. Het ging er ruig aan toe. "Beleefd duwen zonder agressie, maar wel zo hard als je kunt. Het was een idiote chaos, maar wel in schoonheid, want er gebeurt niks lelijks. Het voelde als pogoën *to the extreme*." Zijn 1.98 meter maakte weinig indruk. "Mijn voeten, maatje 46, waren een goede afzet voor de anderen. Ik kwam er bont en blauw uit." Zijn tatoeage viel minder in de smaak. "Die moest ik afdekken, die wordt teveel geassocieerd met de yakuza, de Japanse maffia."

Kruisiging

Van alle rituelen stuitte de kruisiging op de Filippijnen hem het meest tegen de borst. "Ik vond het eerst eigenlijk not done, dat was aan Jezus, niet aan ons als mensen." De Filippijn die de kruisiging onderging overtuigde hem ervan dat het toch uit zuivere overwegingen gebeurde. "Het was een ex-alcoholist en ex-crimineel die door zich te laten kruisigen zijn liefde voor God uitte en zo op het rechte pad bleef. Ik geloofde hem." Het was alsof Sebastiaan terugging in de tijd. "De toeristen waren heel respectloos. Het voelde als 2000 jaar geleden, maar dan met camera's. De massa wilde bloed zien en daarna lekker naar huis. In Japan en Singapore voelde ik me meer thuis. De harmonie van het shintoïsme en de liefde die ik voelde bij de hindoes maakten de meeste indruk."

HOLY SHIT!,
vanaf zondag
16 september,
20.00 uur
op Nederland 3

www.holyshit.kro.nl

KRO eindredacteur Rolf Deen: "Holy Shit! is ontstaan uit de verwondering van jonge mensen die op reis plotseling geconfronteerd kunnen worden met religieuze feesten. In dit programma besteedt de KRO op een moderne manier aandacht aan spiritualiteit. Niet afstandelijk, maar juist betrokken, met humor en vrolijkheid. Sebastiaan Labrie is de ideale verslaggever omdat hij én het lef heeft om er heel betrokken midden in te duiken én de intelligentie om er met een beetje afstand de juiste vragen bij te stellen."